

Aleg 310

Sprawozdanie

Komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z d. 9. lipca 1913 r.
L. W. 106.502/1913 w przedmiocie ustawy kanalizacyjnej dla gminy m. Jasła.

Wysoki Sejmie!

Jak to wynika ze sprawozdania Wydziału krajowego z d. 5. kwietnia 1911 L. W. 29.244/1911, które nie było przedmiotem obrad Wysokiego Sejmu, gmina miasta Jasła chcąc poprawić stosunki zdrowotne w mieście, już w r. 1902 rozpoczęła budowę kanałów, mających być użytymi tylko do odpływu opadów atmosferycznych i ekskrematów płynnych i obecnie preliminuje corocznie w budżecie pewną kwotę, by stopniowo skanalizować najbardziej zabudowane części miasta.

Celem umożliwienia spieszniejszego wykonania robót postanowiła gmina przerzucić połowę kosztów budowy na właścicieli realności i postarać się o ustawowy przymus łączenia kanałów domowych z kanałami miejskimi.

Gdy stało się zadość wszelkim ustawowym wymaganiom, Wydział powiatowy oświadczył się za wyjednaniem ustawy, a Wydział krajowy przyłącza się do tego zapatrywania, albowiem w ten sposób gmina miasta Jasła będzie w możności odwodnić tereny zagłębione i poprawić stosunki zdrowotne, przeto Komisya gminna dzielając te zapatrywania, wnosi zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego:

/.
Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy.

Przewodniczący:
Jędrzejowicz.

Sprawozdawca:
Sare.

U s t a w a

z dnia o obowiązku właścicieli domów w gminie miasta Jasła wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałem miejskim i o prawie tej gminy pobierania taks za powyższe połączenie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Każdy właściciel domu w obrębie gminy miasta Jasła obowiązany jest na wezwanie Magistratu odpływ ścieków i opadów atmosferycznych, tudzież nieczystości kloaczych ze swej realności połączyć za pomocą kanału domowego z istniejącym kanałem publicznym w przyległej ulicy.

Właściciele domów o kilku frontach mogą być zobowiązani do wybudowania kilku kanałów i połączenia ich z kanałami publicznymi wzdłuż tych frontów.

Magistrat może również wydać takie wezwanie wówczas, jeśli kanały publiczne mają być dopiero wybudowane, a to w tym celu, aby kanał domowy mógł być zbudowany równocześnie z kanałem publicznym.

§. 2.

Koszta budowy kanału domowego ponosi właściciel domu.

§. 3.

Gdyby ze względu na stosunki miejscowe okazało się korzystniejszym, aby budowę kanału publicznego i domowego poprowadzić przez obce grunta lub przez przestrzeń zabudowaną, właściciel tychże obowiązany jest za odpowiedni odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanału publicznego i domowego na swoim gruncie. Przy oznaczeniu odszkodowania zastosowane mają być przepisy ustawy z 14/3 1875 r., Dz. u. kr. Nr. 38.

Odszkodowanie i koszta wywłaszczenia na rzecz budowy kanału publicznego ponosi gmina, a na rzecz kanału domowego właściciel domu obowiązany do budowy kanału.

§. 4.

Rodzaj konstrukcyi i wielkość domowego kanału ustawi Magistrat jako władza budownicza.

Gdy właściciel domu lub budujący nie zastosuje się do wydanego w myśl §§. 1. i 3. wezwania, wówczas przysługują Magistratowi środki ustawy budowniczej z 28/4 1882. Dz. u. kr. Nr. 77.

§. 5.

Gmina miasta Jasła uprawniona jest za bezpośrednie lub pośrednie połączenie kanałów domowych z kanałami publicznymi pobierać takse na cele gminne funduszu kanałowego.

§. 6.

Wysokość taksy ustanawia się na 20 halerzy za każdy metr kwadratowy zabudowanej przestrzeni domów mieszkalnych, na 16 halerzy za każdy metr kwadratowy zabudowanej przestrzeni budynków, przeznaczonych w całości lub w znaczniejszej części na warsztaty lub fabryki, zaś na 10 halerzy za każdy metr kwadratowy budynków, przeznaczonych w całości lub w znacznej części na cele gospodarskie i na stajnie.

Gdy dom o kilku frontach połączony był ma kilkoma kanałami z kanałem miejskim, wówczas za każde połączenie płaci się tylko takse obliczoną według powierzchni, z jakiej odnośny kanał ściąga odpływy.

Zabudowaną przestrzeń oblicza się w ten sposób, że do ilości metrów kwadratowych zabudowanej płaszczyzny w parterze, dodaje się powierzchnię płaszczyzny dalszych piąter odnośnej budowli.

§. 7.

Piwnice i strychy należy liczyć przy wymiarze taksy tylko wówczas, gdy są przeznaczone albo służyć na mieszkania, warsztaty albo do celów fabrycznych.

§. 8.

Do opłaty taksy obowiązany jest właściciel domu, którego kanał bezpośrednio lub pośrednio ma być lub jest połączony z kanałem publicznym.

§. 9.

Obowiązkowi uiszczenia taksy w myśli §§. 6. i 7. podlegają zaraz po wejściu w życie niniejszej ustawy budynki już istniejące nowowytbudowane, dobudowane lub przebudowane, gdy są już z kanałem publicznym połączone, o ile zapłata przed wprowadzeniem tej ustawy w życie nie nastąpiła, budynki zaś z kanałem publicznym niepołączone, dopiero z chwilą, gdy to połączenie przez Magistrat prawomocnie nakazane zostanie do wykonania.

Gdy przy budynkach podlegających już taksie nastąpią przez przebudowanie, dobudowanie lub nową budowę zmiany, pociągające za sobą wyższy wymiar taksy, potrącić należy przy wymiarze takse poprzednio uiszczoną.

§. 10.

Od nowo zabudowanych, dobudowanych lub przebudowanych budynków oblicza się takse po wniesieniu podania o konsens na budowę przez urząd budowniczy, a to na podstawie planów załączonych do rzeczonoego podania, co stwierdzone zostanie w odnośnym protokole.

Od istniejących budowli oblicza takse urząd budowniczy na podstawie komisyjnego zbadania stanu rzeczy.

§. 11.

Od nowo zabudowanych, dobudowanych lub przebudowanych budynków ma być zapłacona taksa przed udzieleniem konsensu na zamieszkanie, natomiast od istniejących już budowli ma być złożoną do dni 30 po prawomocności uchwały Magistratu, wzywającej do zapłaty przypadającej kwoty.

§. 12.

Obliczanie wysokości taks i ich pobór skuteczniąją organa gminne. Przymusowe ściąganie taks zaległych odbywać się będzie na podstawie wykazu zaległości, potwierdzonego przez Władzę polityczną I-szej instancji albo na zasadzie §. 4. cesarskiego patentu z dnia 20. kwietnia 1854 Nr. 96. Dz. p. p. albo w drodze sądowej.

§. 13.

Radzie miejskiej przysługuje prawo w wypadkach godnych uwzględnienia przyznać ulgi w zastosowaniu tej ustawy.

§. 14.

Przeciwko wydanym na podstawie tej ustawy zarządzeniom i orzeczeniom karnym Magistratu przysługują środki prawne z ustawy z 13. marca 1889, Nr. 24, Dz. u. kr.

§. 15.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 16.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
